

La pilota que va botar fins la lluna

En Max està esperant que el seu pare arribi a casa. Sent un soroll i baixa corrent.

El seu pare li diu, “Tenc una cosa per tu”. Li dóna la pilota. “És la pilota que més bota del món”, li diu.

“Puc sortir a fora a fer-la botar?” “És tard,” li diu el seu pare. “Podem fer-la botar demà”

En Max dorm. Somia amb la pilota que més bota del món.

S'aixeca d'hora i va a despertar el seu pare. “Podem anar a fora a fer botar la pilota?” li demana.

El seu pare es frega els ulls i s'ho repensa. “Seh!” diu. I surten a fora corrent.

En Max fa botar la pilota. La pilota puja més, més i més alt, fins que arriba a la finestra de la seva habitació.

En Max té una idea. “Podem fer-la botar des de la finestra?” El seu pare s'ho repensa... “Seh! Fem-ho!” diu, i puguen corrent. En Max deixa anar la pilota i bota i rebota fins...

...l'arbre de devora casa seva. En Max té una idea. “Podem fer-la botar des de l'arbre?” El seu pare s'ho repensa... “Seh! Fem-ho!”

El pare d'en Max puja a l'arbre. “Preparat?” li diu. Deixa anar la pilota i rebota fins...

...la grua que hi ha a les obres de devora casa seva.

En Max té una idea. “Podem fer-la botar des de la grua?” El seu pare s'ho repensa una estona... “Seh! Fem-ho!” I van corrent fins a les obres.

El pare d'en Max parla amb un obrer. De seguida, en Max veu com saluda des de dalt d'una grua. Deixa anar la pilota. Cau i cau. I llavors rebota i puja més, més i més alt – tan alt com...

...un avió!

En Max té una idea. “Podem fer-la botar des d'un avió?” El seu pare s'ho repensa una estona llarga... “Seh!” diu. I arriben a l'aeròdrom.

El pare d'en Max parla amb els pilots però li diuen que no.

Llavors parla amb un pilot que era a prop d'un avió vermell petitó. El pilot s'ho repensa una estona i després... “Seh!” diu, “Fem-ho!”

De seguida, en Max i el seu pare són a bord de l'avió vermell.

El pare d'en Max treu la mà per la finestreta i deixa anar la pilota.

Desapareix entre els núvols. Miren i miren però no la veuen.

Però llavors... “Mira!” diu en Max.

La pilota passa volant a prop de l'avió i puja, més i més i més, fins l'espai.

El pare d'en Max mira en Max, i sap què pensa. “Podem fer-la botar fins la lluna?” li demana en Max.

El seu pare s'ho repensa una estona molt molt llarga...

“Seh!” diu, “Fem-ho!” i condueixen fins al centre espacial.

El pare d'en Max ho demana educadament, però diu que no tenen permesa l'entrada al cohet. Així que se'n van a casa.

“No et preocupis, fill. Farem que la teva pilota arribi a la lluna d'alguna manera” diu el seu pare.

És tard. En Max està trist perquè ha perdut la seva pilota. Està ajegut al seu llit llegint quan sent el seu pare. “Max! Corre! Baixa aquí!”

En Max baixa corrent. Al televisor, en Max veu un astronauta intentant fer botar una pilota a la lluna.

“És la meva pilota!” diu en Max. “Seh!” diu el seu pare.